

Právní povaha vodovodních řadů a vodárenských objektů

Vodovodní řad je samostatnou stavbou ve smyslu občanského práva a samostatnými stavbami jsou i vodárenské objekty. Samotná okolnost, že na vodovodní řad jsou připojeny vodárenské objekty, nečiní z těchto věcí věc jedinou v právním režimu hlavní věci a její součástí potud, že vodovodní řad by představoval věc hlavní a vodárenské objekty jeho součástí, a to bez ohledu na funkční propojenost.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 22 Cdo 944/2007, ze dne 10.12.2009)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně V. a o.s. a s., zastoupeného advokátem, proti žalovanému C. K. a s., zastoupenému advokátem, o určení vlastnického práva, vedené u Okresního soudu v Jičíně pod sp. zn. 4 C 133/2000, o dovolání žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. listopadu 2006, č. j. 21 Co 299/2006-528, tak, že rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. listopadu 2006, č. j. 21 Co 299/2006-528, a rozsudek Okresního soudu v Jičíně ze dne 16. března 2006, č. j. 4 C 133/2000-482, se ruší a věc se vrací Okresnímu soudu v Jičíně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Okresní soud v Jičíně (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 16. března 2006, č. j. 4 C 133/2000-482, určil, že „stavba R. C. K. – přípojka vysokého napětí a trafostanice a dále vodohospodářské objekty sestávající ze stavby vodovodního řadu od vodojemu B. do S., stavby vodojemu v Ú. včetně oplocení, stavby vodojemu v B. včetně oplocení, stavby čerpací stanice v B., stavby odpadu z čerpací stanice v B., dechlorace v čerpací stanici v B., vrtu R3 v B. včetně jednoho čerpadla, armatury a přívodního potrubí, schválená a uvedená do provozu kolaudačním rozhodnutím vydaným referátem životního prostředí Okresního úřadu v J. ze dne 3. 5. 1991 pod č. j. : VOD.15/91-72/B1, patří do vlastnictví žalobkyně“ (dále též jen „předmětné objekty“) a rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Na základě podrobných skutkových zjištění konkretizovaných v odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně vzal tento za prokázáno, že předmětné objekty tvoří samy o sobě jeden funkční celek, ale takový celek představují pouze s navazujícím vodovodním řadem „2“ zásobujícím město K. a další obce. Tyto objekty nelze dále od sebe dělit, neboť by došlo ke ztrátě funkčního určení, nebylo by tedy možno dopravovat pitnou vodu do spotřebiště v K. a dalších obcích – B., Ú., Ú. L., B., V. a Ž . Funkční určení těchto objektů je jediné, a to zásobit pitnou vodou obce napojené na tento vodovod, přičemž původním určením těchto objektů bylo i zásobování C. v K . Objekty nemohou být odděleny, neboť by došlo nejen ke znehodnocení funkce veřejného vodovodu K., ale i k porušení jeho funkce a snížení jeho hodnoty. Vodovod, který je předmětem sporu, nelze provozovat jako samostatný funkční celek, tato část vodovodu nemá rozvodnou síť.

Soud prvního stupně uzavřel, že účastníci jsou ve věci legitimováni, žalobkyně je uživatelkou předmětných objektů a jejich investorem byl žalovaný. Žalobkyně má na požadovaném určení naléhavý právní zájem, neboť určující výrok postaví najisto vzájemné vztahy účastníků. Soud prvního

stupně dále poukázal na skutečnost, že předmětné objekty, kromě stavby přípojky vysokého napětí a trafostanice, jsou vodními díly, jejichž právní režim upravuje zákon č. [274/2001](#) Sb., o vodovodech a kanalizacích, a trafostanice a přípojka vysokého napětí jsou zařízeními, jejich režim je podroben zákonu č. [458/2000](#) Sb., energetickému zákonu. Žádný z uvedených předpisů však není speciálním zákonem, který by upravoval vlastnické právo k těmto objektům. Při posuzování vzniku vlastnického práva k předmětným objektům proto soud prvního stupně vycházel z občanského zákoníku, jsa vázán právním názorem obsaženým v rušícím rozhodnutí odvolacího soudu. Ve smyslu závazného právního názoru se zabýval tím, zda předmětné stavby jsou samostatnými věcmi v právním smyslu, či zda jde o součást věci jiné ve smyslu § 120 občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“). Na základě provedeného dokazování, zejména z obsahu v řízení vypracovaných znaleckých posudků vzal za prokázané, že předmětné objekty tvoří jeden funkční celek pouze s navazujícím vodovodním řadem „2“, který zásobuje město K. a další obce; tyto objekty a vodovodní řad nelze od sebe oddělit, neboť v případě jejich oddělení by došlo ke ztrátě jejich funkčního určení. Zařízení, která jsou předmětem řízení, nelze provozovat samostatně jako samostatný funkční celek, neboť tato část vodovodu nemá rozvodnou síť. Předmětné objekty proto jsou součástí vodovodního řadu „2“, neboť podle své povahy k němu náleží a nemohou být odděleny, aniž by se tím věc znehodnotila. Žalobě proto soud prvního stupně vyhověl.

Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „odvolací soud“) rozsudkem ze dne 13. listopadu 2006, rozsudek soudu prvního stupně potvrdil a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení. Ztotožnil se skutkovými závěry soudu prvního stupně i jeho právním posouzením a zaměřil se na argumentaci vztahující se k uplatněným odvolacím námitkám. Shodně se soudem prvního stupně shledal ve smyslu § 80 písm. c) občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) naléhavý právní zájem na žalobkyni požadovaném určení a ztotožnil se i s jeho závěrem, že zákon č. [274/2001](#) Sb. není speciálním zákonem, který by upravoval vlastnické vztahy k vodním dílům a který by vylučoval obecnou úpravu obsaženou v občanském zákoníku. Uvedený zákon neupravuje vlastnické právo k jednotlivých stavbám, které jsou tímto zákonem vymezeny jako vodní díla, přičemž skutečnost, že předmětné objekty jsou vodními díly ještě neznamená, že jsou i samostatným předmětem právních vztahů. Pro rozhodnutí ve věci proto bylo nutno posoudit, zda předmětné objekty jsou samostatnými věcmi v právním smyslu či zda jsou součástí věci jiné ve smyslu § 120 obč. zák.

Odvolací soud akceptoval závěr soudu prvního stupně, opírající se o vypracované znalecké posudky, že předmětné objekty tvoří funkční celek výhradně s navazujícím vodovodním řadem „2“ zásobujícím vodou město K. a další obce. Objekty, k nimž se žalobce domáhá určení vlastnického práva, tak jsou součástí věci hlavní, kterou představuje vodovodní řad „2“, jenž je ve vlastnictví žalobce. Po oddělení předmětných objektů by tento řad coby věc hlavní již nebyl z velké části sloužit svému účelu, tj. dovádět vodu do spotřebiště. Soud prvního stupně proto učinil správný závěr promítající se do vyhovění žalobě, neboť předmětné objekty jako součást věci hlavní, která je ve vlastnictví žalobce, jsou rovněž v jeho vlastnictví.

Rozsudek odvolacího soudu napadl žalovaný v zákonné lhůtě podaným dovoláním, v němž vymezil tři otázky zásadního právního významu :

1) zda je v souzené věci hlavní věcí vrt, čerpací stanice a vodojem a vodovodní řad součástí této věci hlavní anebo je věcí hlavní vodovodní řad a jeho součástí je vrt, čerpací stanice a vodojem, popř. zda vrt, čerpací stanice a vodojem jsou samostatné věci a samostatnou věcí je taktéž vodovodní řad. V této souvislosti vyjádřil souhlas s názory nalézacích soudů potud, že vrt, čerpací stanice a vodojem a vodovodní řad tvoří jeden funkční celek, neztotožnil se však s jejich závěry, že věcí hlavní je vodovodní řad „2“ a vrt s čerpací stanicí a vodojemem tvoří jeho součást, když podle přesvědčení odvolatele je věcí hlavní vrt s čerpací stanicí a vodojemem, jehož součástí je vodovodní řad „2“, přičemž v dovolání podrobně argumentoval ve prospěch tohoto názoru,

2) zda zákon č. [274/2001](#) Sb., o vodovodech a kanalizacích, je či není speciálním zákonem, který by samostatně upravoval některé vztahy, tedy i vztahy vlastnické, k vodním dílům, a který by vylučoval obecnou úpravu občanského zákoníku. Ve vztahu k této dovolací námitce se omezil na argumentaci, podle které zákon č. [274/2001](#) Sb. je speciálním zákonem, který samostatně upravuje některé vztahy, tedy i vztahy vlastnické k vodním dílům,

3) zda lze rozhodnutím, že určitá stavba je součástí stavby jiné, způsobit důsledky vyvlastnění určitého majetku ve prospěch jiného subjektu, a to dokonce bez náhrady. V daném směru dovolatel poukázal na skutečnost, že předmětné objekty stavěl na základě stavebního povolení, přičemž nyní jsou tyto stavby dovolateli odnímány ve prospěch jiného bez náhrady. Rozhodnutí nalézacích soudů se tak dovolatel ocitá v situaci, kdy jeden státní orgán dovolateli stavbu objektu vodního díla povolil, a ten jeho výstavbu zaplatil a jiný orgán mu jej odebírá bez náhrady. Takové rozhodnutí je ve své podstatě vyvlastňovacím aktem ve prospěch jiného subjektu, což je v rozporu s Listinou základních práv a svobod, neboť omezení nebo zbavení vlastnického práva je možné pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu.

Dovolatel proto navrhl zrušení rozsudků soudů obou stupňů a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalobkyně se k dovolání žalovaného nevyjádřila.

Podle čl. II. – přechodná ustanovení, bodu 12 zákona č. [7/2009](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, účinného od 1. 7. 2009 (vyjma ustanovení čl. I bodů 69, 71 a 100, ustanovení čl. XIII a ustanovení čl. XVII bodu 1, která nabývají účinnosti 23. 1. 2009), dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vyhlášeným (vydaným) přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů; užití nového ustanovení § 243c odst. 2 tím není dotčeno.

Dovolací soud proto při projednání dovolání postupoval podle občanského soudního řádu ve znění účinném do novely provedené zákonem č. [7/2009](#) Sb., neboť napadené rozhodnutí odvolacího soudu bylo vydáno dne 13. listopadu 2006.

Dovolací soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání a dospěl k závěru, že dovolání je důvodné.

Podle § 237 odst. 1 o. s. ř. dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu a proti usnesení odvolacího soudu, a) jimiž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé, b) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil, c) jimiž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle písmena b) a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Podle § 237 odst. 3 o. s. ř. rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam [odstavec 1 písm. c)] zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je odvolacími soudy nebo dovolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem.

Soud prvního stupně rozsudkem ze dne 29. listopadu 2001, č. j. 4 C 133/2000-159, žalobu žalobkyně zamítl výhradně s poukazem na nedostatek naléhavého právního zájmu na žalobkyni požadovaném určení. Odvolací soud usnesením ze dne 30. ledna 2003, č. j. 21 Co 93/2002-178, rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť se neztotožnil s jeho závěrem o

nedostatku naléhavého právního zájmu na požadovaném určení a uložil soudu prvního stupně, aby se žalobou zabýval z věcného hlediska.

Uvedená skutečnost nezakládá přípustnost dovolání podle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. v situaci, kdy soud prvního stupně rozhodl jinak než ve svém předchozím (zde prvním) rozhodnutí a odvolací soud jeho rozhodnutí potvrdil. V daném směru vychází dovolací soud z názoru vysloveného v usnesení ze dne 5. listopadu 2008, sp. zn. 22 Cdo 3620/2007 (uveřejněném na internetových stránkách Nejvyššího soudu České republiky - www.nsoud.cz), podle kterého nenapadá-li dovolatel nesprávnost právního názoru odvolacího soudu vyjádřeného v jeho předchozím rozhodnutí, jímž bylo první rozhodnutí soudu prvního stupně zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení, a vedl-li tento právní názor soud prvního stupně k tomu, aby v novém rozhodnutí rozhodl jinak než v předchozím zrušeném rozhodnutí, může být o přípustnosti dovolání proti tentokrát potvrzujícímu rozhodnutí odvolacího soudu uvažováno jen z hlediska § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. (k tomuto názoru se dovolací soud následně přihlásil např. v usnesení ze dne 16. dubna 2009, sp. zn. 22 Cdo 5295/2007 nebo v rozsudku ze dne 6. srpna 2009, sp. zn. 22 Cdo 4116/2008, uveřejněných taktéž na internetových stránkách Nejvyššího soudu).

V poměrech souzené věci to znamená, že původním zamítavým rozsudkem soudu prvního stupně a následným rušícím rozhodnutím odvolacího soudu přípustnost dovolání podle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. (v situaci, kdy v pořadí posledním rozsudkem soud prvního stupně žalobě vyhověl a odvolací soud jeho rozhodnutí potvrdil) poměřovat nelze, neboť důvodem zamítnutí žaloby i zrušení rozsudku soudu prvního stupně byl odlišný názor na otázku naléhavého právního zájmu žalobkyně na požadovaném určení, přičemž tato otázka předmětem dovolání není, neboť její případně nesprávné posouzení dovolatel odvolacímu soudu nevytýká.

Soud prvního stupně následně rozsudkem ze dne 23. května 2003, č. j. 4 C 133/2000-207, žalobu žalobkyně po věcném posouzení nároku opětovně zamítl. Odvolací soud usnesením ze dne 28. listopadu 2003, č. j. 21 Co 471/2003-231, rozsudek soudu prvního stupně zrušil a zavázal jej závazným právním názorem potud, že vlastnické právo k vodním dílům podle zákona č. [274/2001](#) Sb. není řešeno tímto zákonem jako zákonem speciálním vůči občanskému zákoníku, ale otázku vlastnického práva je nutno posuzovat primárně podle občanského zákoníku. Tento závazný právní názor vyslovil k závěru soudu prvního stupně, že zákon č. [274/2001](#) Sb. obsahuje samostatnou úpravu vlastnického práva k vodním dílům, vylučující obecnou úpravu obsaženou v občanském zákoníku.

Soud prvního stupně následně rozsudkem ze dne 16. března 2006, č. j. 4 C 133/2000-482, žalobě vyhověl a odvolací soud dovoláním napadeným rozsudkem ze dne 13. listopadu 2006, č. j. 21 Co 299/2006-528, rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Dovolatel v dovolání považoval za otázku zásadního právního významu posouzení, zda věci hlavní je vrt, čerpací stanice a vodojem a součástí je veřejný vodovod (vodovodní řad „2“) nebo je věci hlavní veřejný vodovod (vodovodní řad) a jeho součástí je vrt, čerpací stanice a vodojem, popřípadě zda vrt, čerpací stanice a vodojem jsou samostatnou věcí a vodovodní řad je také samostatnou věcí.

Ve vztahu k řešení této otázky není dovolání přípustné podle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. Odvolací soud totiž v rušícím usnesení ze dne 28. listopadu 2003, č. j. 21 Co 471/2003-231, pouze uložil soudu prvního stupně zabývat se otázkou, zda předmětné objekty jsou objekty samostatnými nebo představují součást jiné stavby; ohledně řešení této otázky však soud prvního stupně žádným právním názorem nezavázal, a přípustnost dovolání podle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. proto není dána (k tomu srovnej usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 14. prosince 2009, sp. zn. 22 Cdo 2123/2009, uveřejněné na internetových stránkách Nejvyššího soudu České republiky - www.nsoud.cz). Přípustnost dovolání k řešení uvedené právní otázky je tak možno posuzovat pouze v

režimu § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Otázka právní povahy vodovodních řadů a vodárenských objektů nebyla v daných souvislostech dovolacím soudem dosud řešena a pro rozhodnutí věci je její posouzení určující; napadené rozhodnutí má proto zásadní právní význam ve smyslu § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Ve vztahu k této otázce je dovolání důvodné.

Podle § 2 odst. 1 zákona č. [274/2001](#) Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), vodovod je provozně samostatný soubor staveb a zařízení zahrnující vodovodní řady a vodárenské objekty, jimiž jsou zejména stavby pro jímání a odběr povrchové nebo podzemní vody, její úpravu a shromažďování. Vodovod je vodním dílem.

Podle § 8 odst. 4 uvedeného zákona vlastníci vodovodů nebo kanalizací, jakož i vlastníci vodovodních řadů, vodárenských objektů, kanalizačních stok a kanalizačních objektů provozně souvisejících, jsou povinni umožnit napojení vodovodu nebo kanalizace jiného vlastníka, pokud to umožňují kapacitní a další technické požadavky. Současně uzavřou vlastníci těchto vodovodů a kanalizací písemnou dohodu podle odstavce 3. Možnost napojení nesmí být podmiňována vyžadováním poplatků nebo jiných finančních plnění. Náklady na realizaci napojení vodovodu nebo kanalizace hradí vlastník, jemuž je umožněno napojení vodovodu nebo kanalizace.

Vodovod ve smyslu zákona o vodovodech a kanalizacích představuje hromadnou věc, která se skládá z vodovodního řadu a vodárenských objektů; zákon zjevně předpokládá, že jejich vlastníky mohou být subjekty odlišné, neboť odlišuje vlastníka vodovodního řadu a vlastníka vodárenských objektů. Jestliže zákon č. [274/2001](#) Sb. počítá s tím, že vlastníky vodovodního řadu a vodárenských objektů mohou být odlišné subjekty, vyplývá z toho závěr, že vodovodní řad je samostatnou stavbou ve smyslu občanského práva a samostatnými stavbami jsou i vodárenské objekty. Proto samotná okolnost, že na vodovodní řad jsou připojeny vodárenské objekty, nečiní z těchto věcí věc jedinou v právním režimu hlavní věci a její součástí potud, že vodovodní řad by představoval věc hlavní a vodárenské objekty jeho součástí, a to bez ohledu na funkční propojenost.

Z obdobných principů vycházela i předchozí právní úprava.

Podle § 38 odst. 1 písm. c) zákona č. [138/1973](#) Sb., o vodách (vodní zákon), vodohospodářskými díly jsou stavby, popřípadě jejich části, určené k vodohospodářským účelům, stavby vodovodních řadů a vodárenských objektů včetně úpraven vody, kanalizačních stok a kanalizačních objektů včetně čistíren odpadních vod, jakož i stavby (popřípadě jejich části) určené k předchozímu čištění vod před jejich vypouštěním do kanalizací.

Podle 9 odst. 3 téhož zákona povolení vodohospodářského díla je současně rozhodnutím o přípustnosti stavby podle zákona o stavebním řádu. Stavební úřad dává k těmto dílům souhlas podle zvláštních předpisů pouze z hlediska zajištění souladu s územními plány a územními rozhodnutími.

Podle § 39 odst. 4 zákona č. [274/2001](#) Sb., vodovody a kanalizace, které byly podle dosavadních právních předpisů veřejnými vodovody a veřejnými kanalizacemi a splňují podmínky stanovené v § 1, jsou vodovody a kanalizacemi podle tohoto zákona. V pochybnostech rozhoduje ministerstvo.

Z uvedeného je zřejmé, že závěry soudů obou stupňů, že vodárenské objekty představují součást vodovodního řadu, jenž je ve vlastnictví žalobkyně, spočívají na nesprávném právním posouzení věci a dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. byl uplatněn právem.

Dovolatel dále považoval za otázku zásadního právního významu posouzení, zda zákon č. [274/2001](#) Sb., o vodovodech a kanalizacích je či není speciálním zákonem upravujícím vlastnické vztahy k vodním dílům a vylučujícím obecnou úpravu občanského zákoníku.

Ve vztahu k posouzení této otázky je dovolání přípustné podle § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř., neboť soud prvního stupně byl vázán při jejím řešení závazným právním názorem vysloveným odvolacím soudem v jeho předchozím rozhodnutí, jímž byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen, a dovolatel řešení této právní otázky v dovolání napadl.

Dovolání v této části není důvodné.

Dovolatel sice odvolacímu soudu vytýká nesprávné řešení uvedené právní otázky, jeho právní argumentace se však omezuje na závěr, že zákon č. [274/2001](#) Sb. je zákonem speciálním upravujícím i vlastnické vztahy k vodním dílům. Žalovaný žádným způsobem neuvádí, v čem je právní argumentace odvolacího soudu nesprávná a jakým konkrétním způsobem se promítá do poměrů souzené věci a výsledku řízení.

Dovolací soud však neshledal chybným závěr odvolacího soudu, že určení a stanovení vlastnického režimu ke stavbám, majícím povahu vodních děl ve smyslu uvedeného zákona, neupravuje zákon č. [274/2001](#) Sb., ale je nutno vycházet z obecných občanskoprávních předpisů. Zákon č. [274/2001](#) Sb. toliko v § 3 odst. 3 upravuje toliko vlastnictví vodovodní a kanalizační přípojky, o které se v předmětné věci nejedná, ale žádným způsobem neřeší, kdo je vlastníkem staveb majících povahu vodních děl podle zákona č. [274/2001](#) Sb., pouze počítá s možným odděleným vlastnickým režimem vodovodního řádu a vodárenských objektů.

Třetí otázkou zásadního právního významu podle odvolatele je posouzení, zda lze rozhodnutím, že určitá stavba je součástí stavby jiné způsobit následky vyvlastnění určitého majetku ve prospěch jiného subjektu, a to bez náhrady.

Řešení této otázky zásadní právní význam napadeného rozhodnutí nezakládá již z toho důvodu, že důsledek, který žalovaný s jejím řešením spojuje, z rozhodnutí nalézacích soudů nevyplývá. Dovolatel totiž přehlédl, že určovací rozhodnutí soudů opírající se o § 80 písm. c) o. s. ř. mají deklaratorní charakter, tj. pouze deklarují existenci práv a povinností účastníků. Jinými slovy řečeno, soudní rozhodnutí v daném případě nezaložila účastníkům nová práva a povinnosti do té doby neexistující, ale pouze konstatovala, jaká práva a povinnosti účastníci mají, přičemž důvodem jejich vzniku byla jiná právní skutečnost než soudní rozhodnutí. Nicméně s důvodností dovolání ohledně právního režimu vodovodního řádu a vodárenských objektů, jenž byl dovolacím soudem posouzen odlišně od odvolacího soudu (a také soudu prvního stupně) je spjata i bezpředmětnost této dovolatelem vymezené právní otázky, neboť zrušením napadeného rozhodnutí při vázanosti nalézacích soudů závazným právním názorem vysloveným dovolacím soudem se takto vymezená právní otázka nemůže v dalším řízení promítnout do právního postavení účastníků řízení.

Dovolací soud proto napadený rozsudek odvolacího soudu podle § 243b odst. 2, 3 o. s. ř. zrušil a protože důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, platí i na rozhodnutí soudu prvního stupně, zrušil i toto rozhodnutí a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, v němž je soud prvního stupně vázán vysloveným právním názorem dovolacího soudu ve smyslu § 243d odst. 1 věta první o. s. ř.

Další články:

- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)